

Nozibele i jej trzy włosy

 Tessa Welch

 Wiehan de Jager

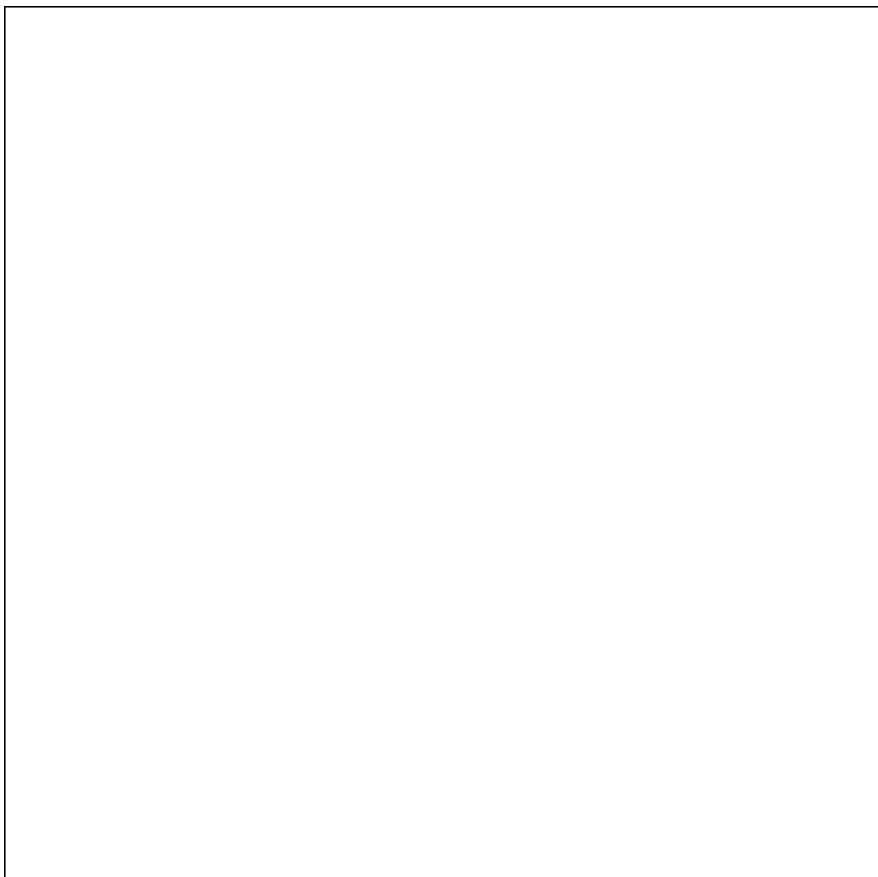
 Aleksandra Migorska

 Polish

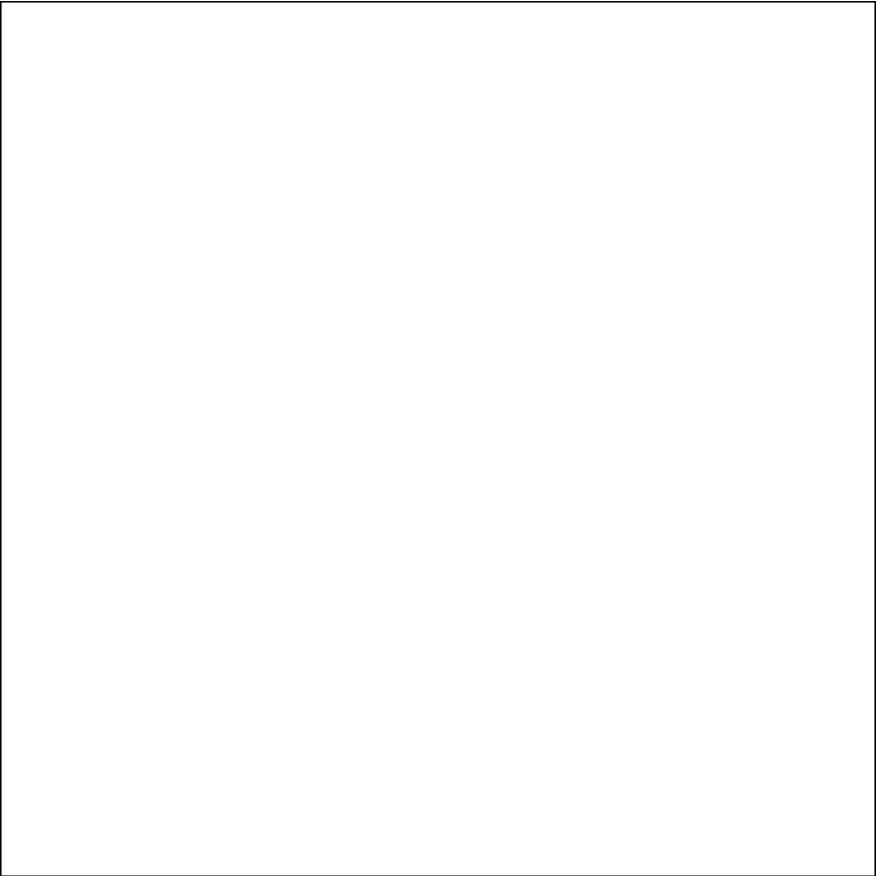
 Level 3

(imageless edition)

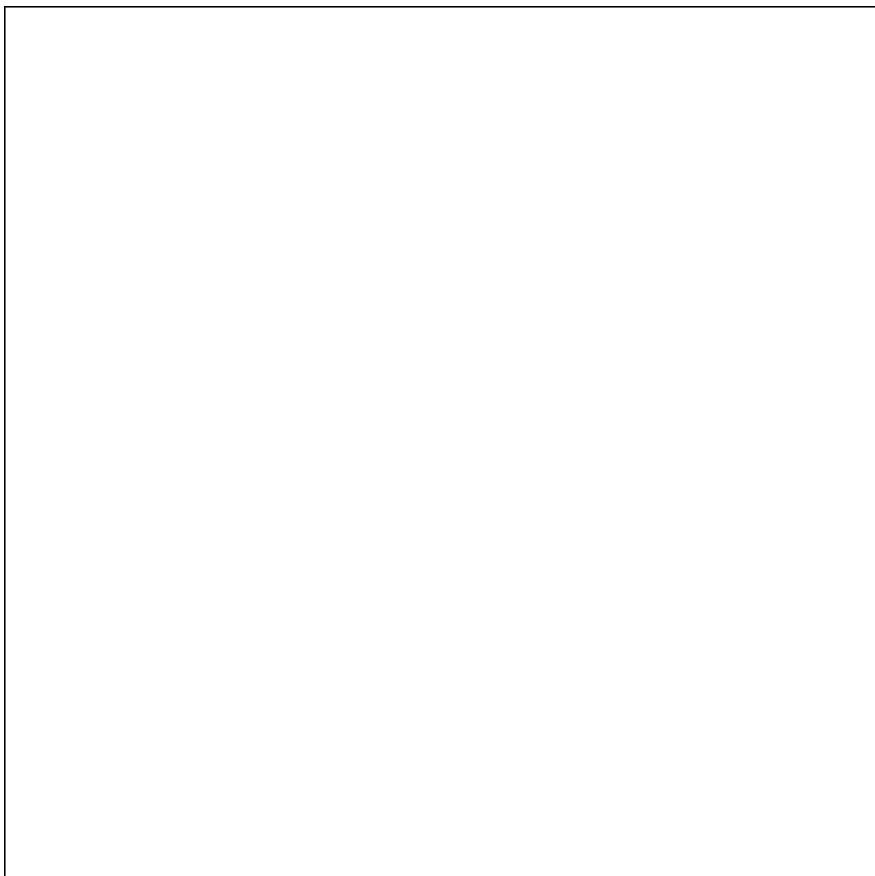

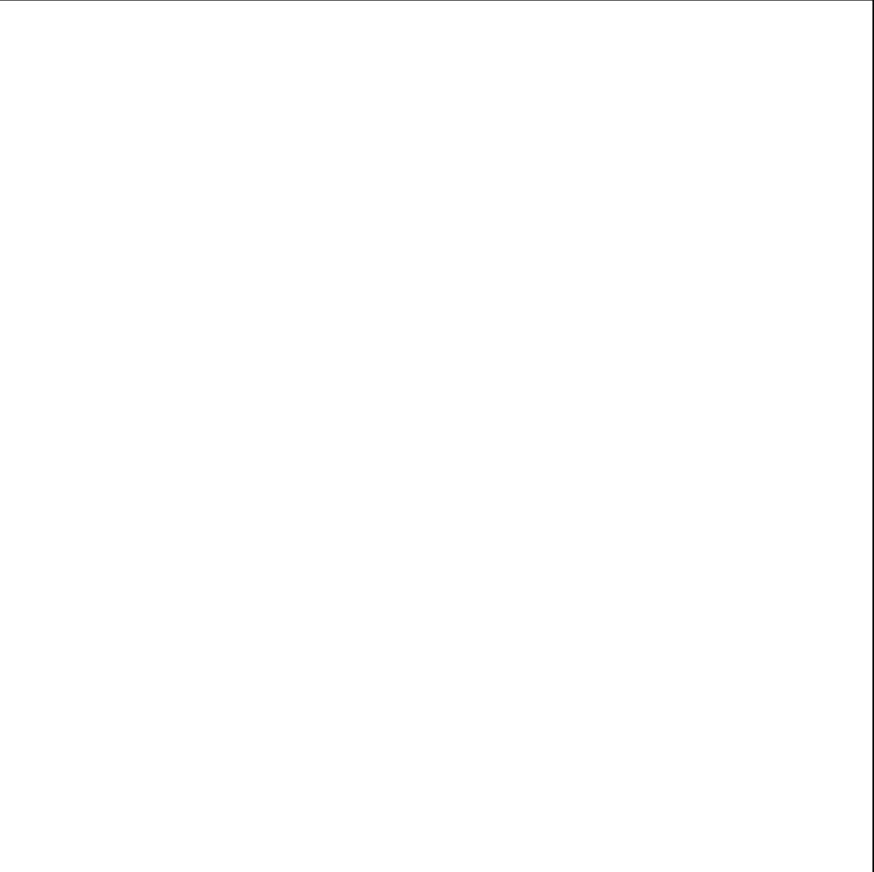
Dawno temu trzy dziewczynki poszły
nazbierać drewna.

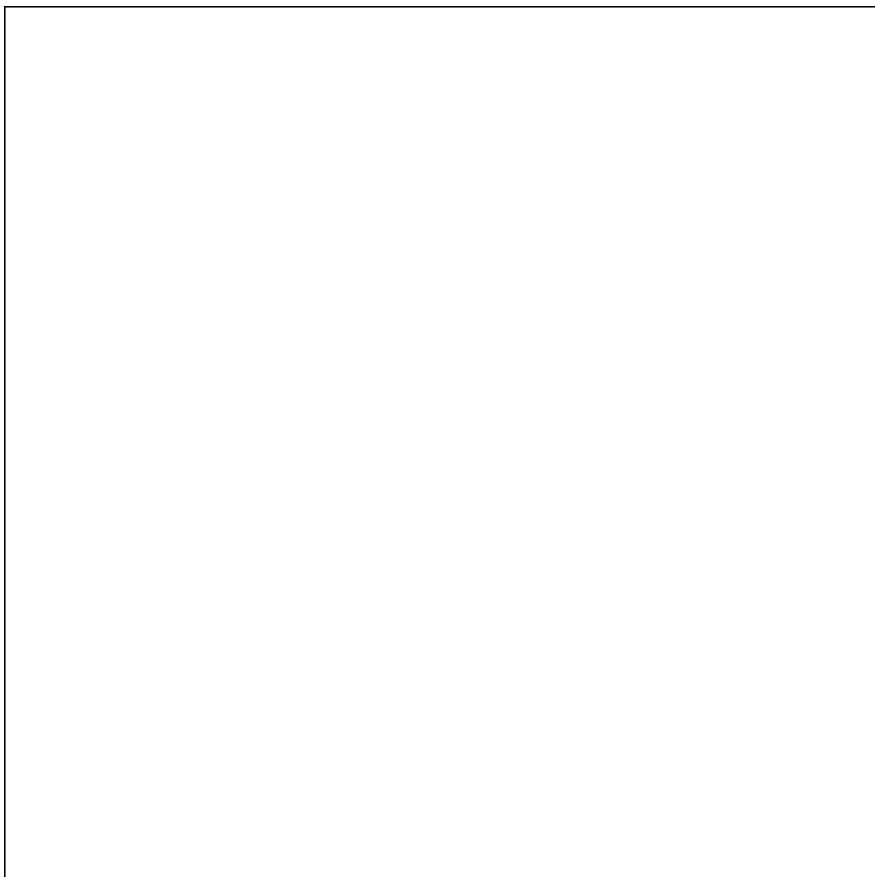
Dzień był gorący, więc poszły też
wykąpać się w rzece. Bawiły się,
pluskały i pływały w chłodnej wodzie.

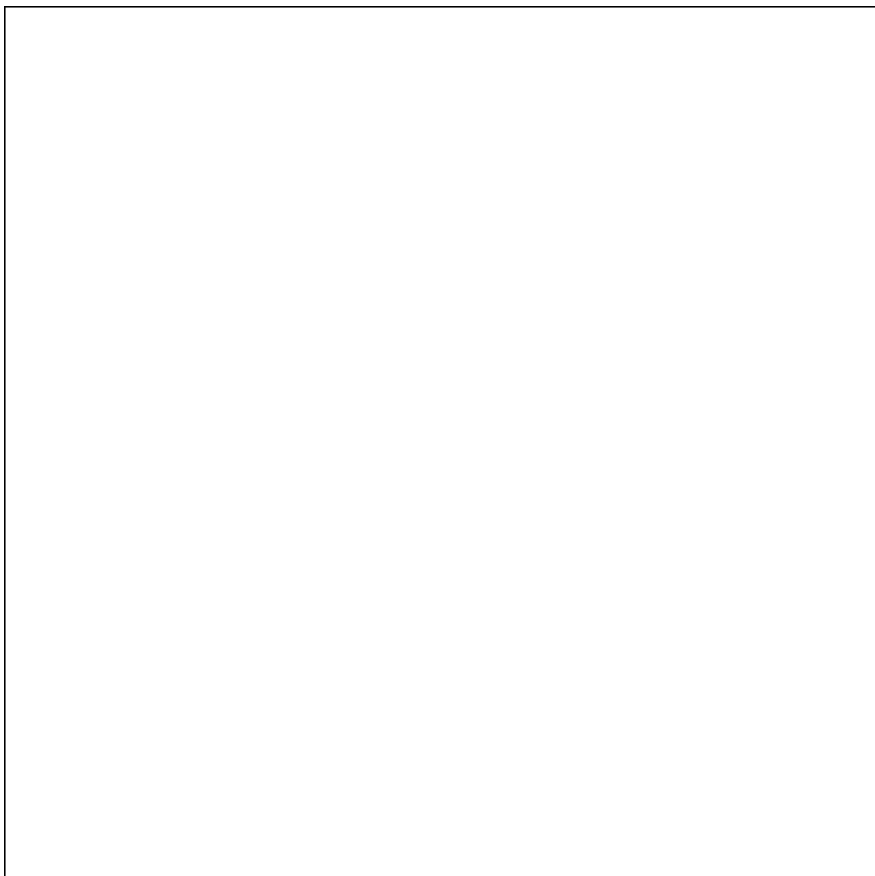
Nagle zorientowały się, że zrobiło się bardzo późno i pospieszyły z powrotem do wioski.

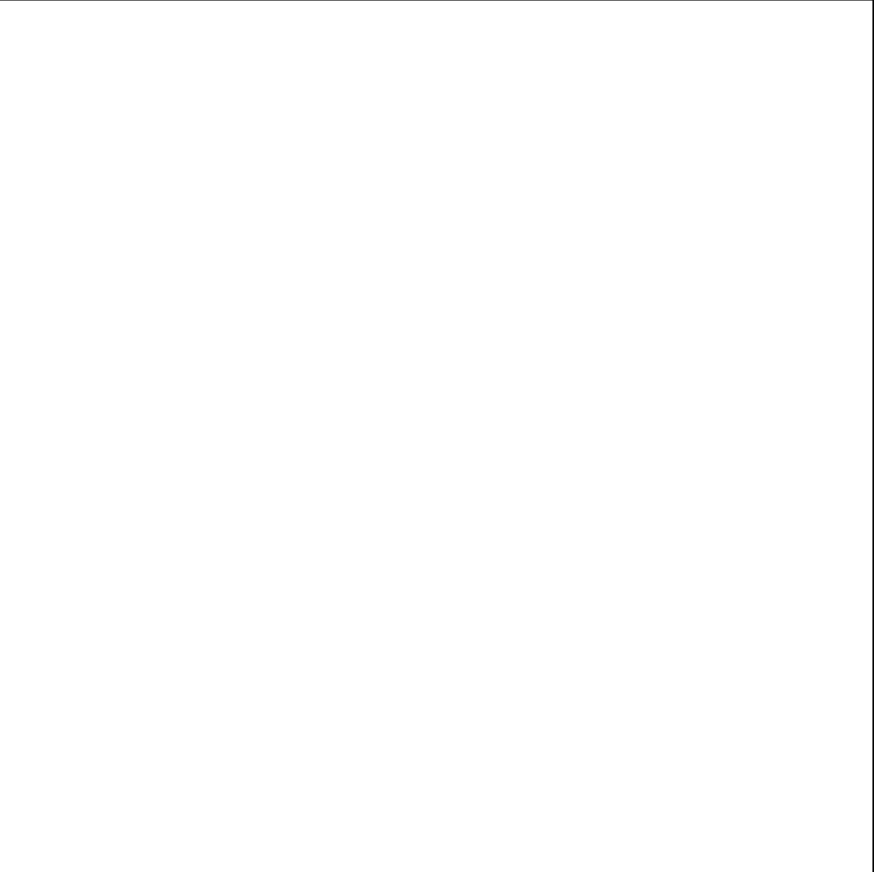
Kiedy były już prawie w domu, Nozibele dotknęła ręką swojej szyi. Okazało się, że zapomniała naszyjnika! “Proszę, wróćcie ze mną!” – błagała swoje koleżanki. Niestety, obie dziewczynki uznały, że było już zbyt późno.

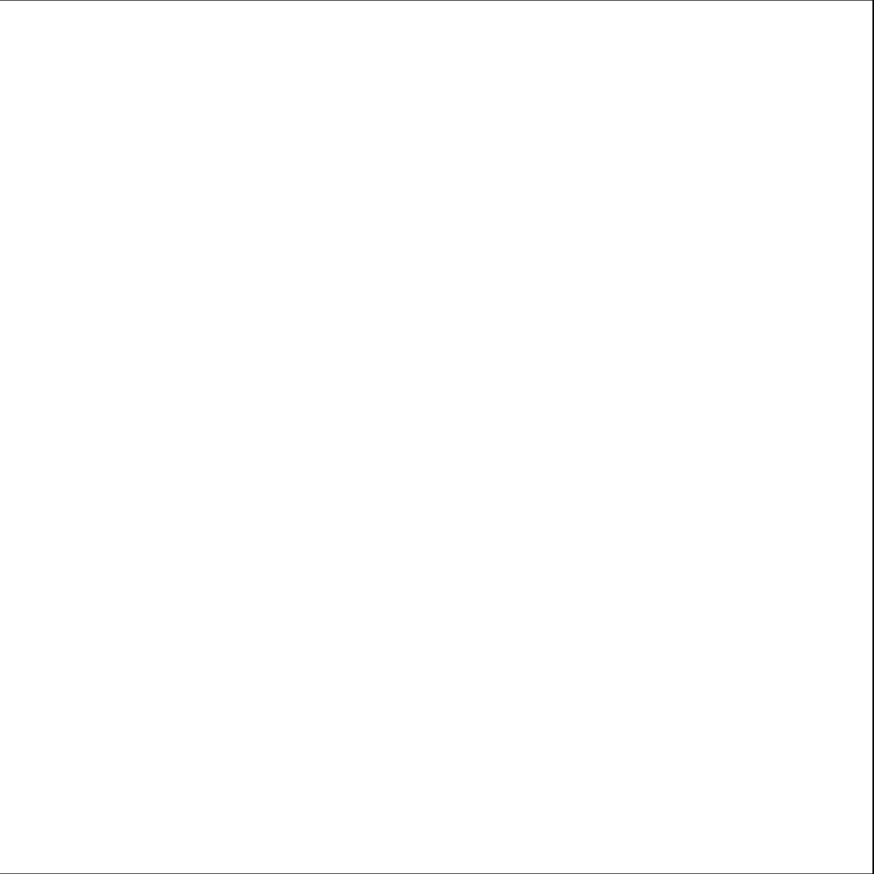
Nozibele wróciła więc nad rzekę sama. Znalazła naszyjnik i pospieszyła do domu. Niestety zgubiła się w ciemnościach.

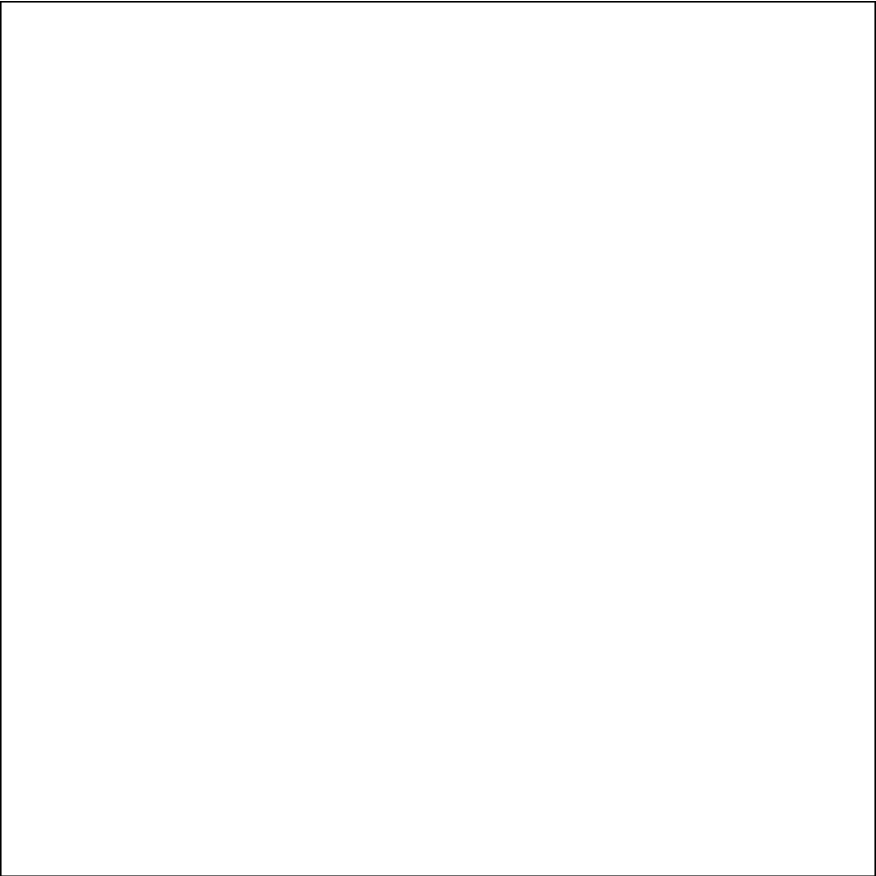
W oddali zauważyła światło dobiegające z chaty. Przyspieszyła kroku i zapukała do drzwi.

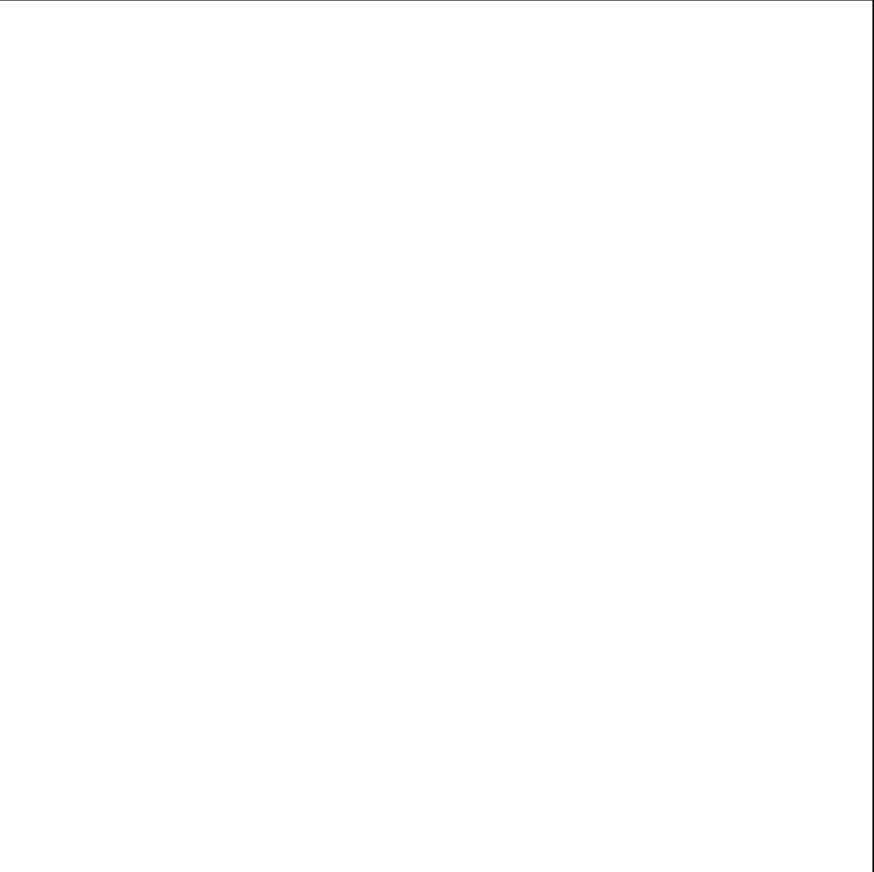
Ku jej zdziwieniu, drzwi otworzył pies:
„Czego chcesz?” – zapytał. „Zgubiłam
się i muszę gdzieś przenocować” –
odpowiedziała Nozibele. „Wejź, bo jak
nie, to będę gryzł!” Nozibele posłusznie
weszła do środka.

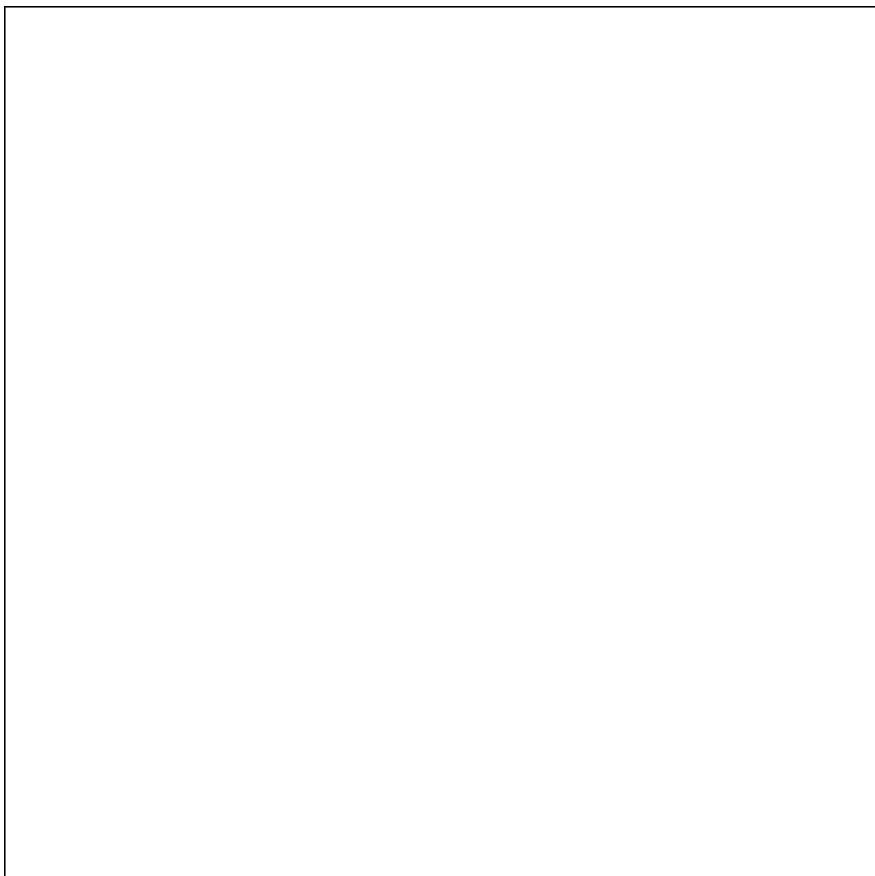
„Ugotuj dla mnie!” – rozkazał pies. „Ale ja nigdy nie gotowałam dla psa” – odpowiedziała dziewczynka. „Gotuj, bo jak nie, to będę gryzł!” Więc Nozibele ugotowała jedzenie dla psa.

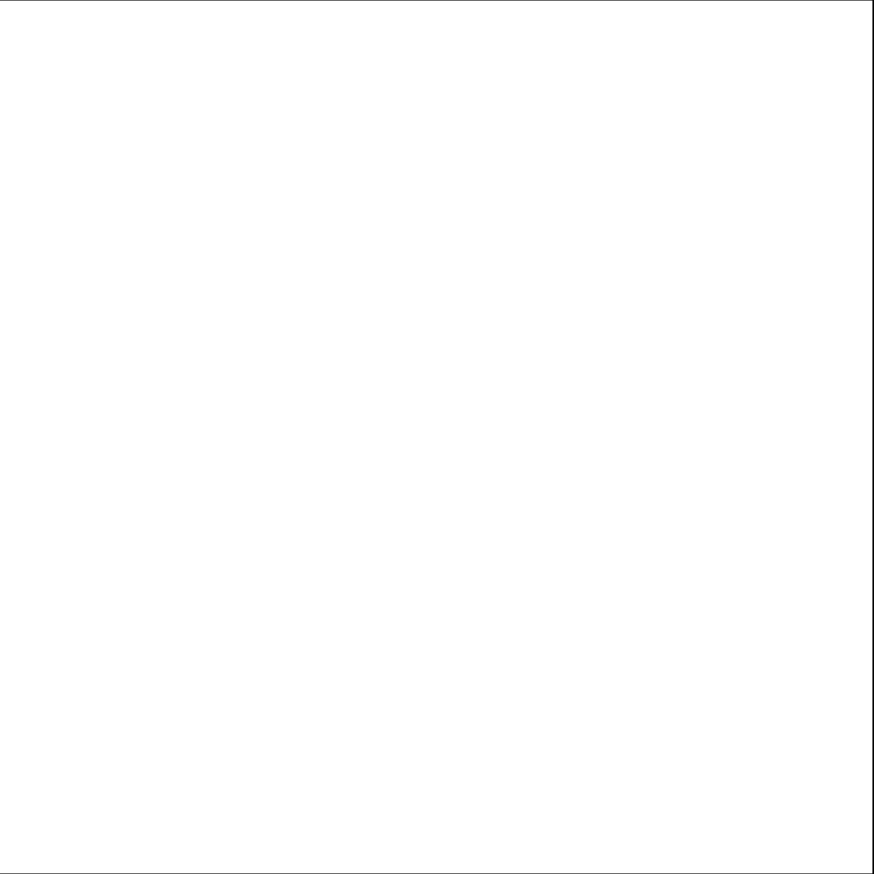
„Pościel moje łóżko!” – rozkazał pies.
„Nigdy nie słałam łóżka dla psa” –
odpowiedziała Nozibele. „Pościel łóżko,
bo jak nie, to będę gryzł!” Więc
Nozibele posłała łóżko psa.

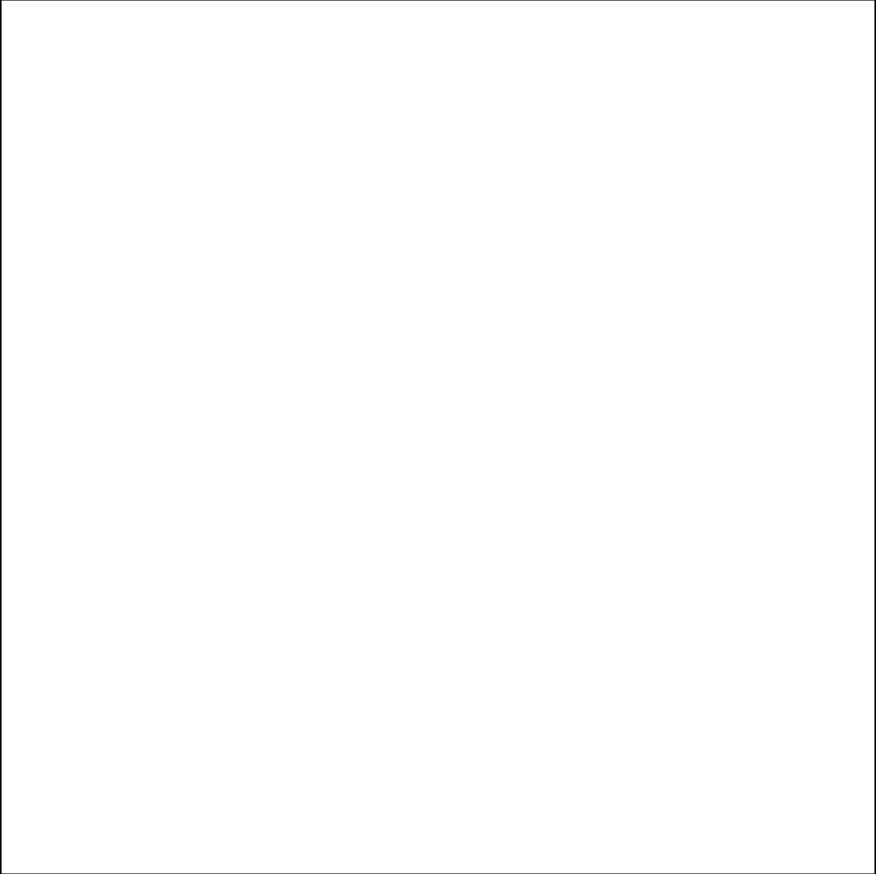
Codziennie musiała gotować, zmiatać i zmywać dla psa. Pewnego dnia pies zwrócił się do Nozibele: „Muszę dziś odwiedzić moich przyjaciół. Pozamiataj, ugotuj i pozmywaj zanim wrócę.”

Gdy pies wyszedł, Nozibele wyrwała trzy włosy. Jeden włos umieściła pod łóżkiem, drugi za drzwiami a trzeci w płocie, który otaczał chatę.

Pies wrócił do domu i zaczął szukać dziewczynki: „Nozibele, gdzie jesteś?” – wołał. „Jestem tutaj, pod łóżkiem” – odpowiedział pierwszy włos. „Jestem tutaj, za drzwiami” – powiedział drugi włos. „Jestem tutaj w płocie” – odpowiedział trzeci włos.

Wtedy pies zrozumiał, że Nozibele go oszukała. Wybiegł z chaty, biegł i biegł aż dotarł do wioski Nozibele. Tam jednak czekali na niego jej bracia. Mieli wielkie kije. Pies odwrócił się na pięcie i uciekł. Nikt od tamtej pory go nie widział.

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Nozibele i jej trzy włosy

Written by: Tessa Welch

Illustrated by: Wiehan de Jager

Translated by: Aleksandra Migorska

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).